

2008:15

**Interpellation av Jonas Eklund (mp) om smygav-
vecklingen av lokalt inflytande i planärenden**

Dnr 015-923/2008

Stadsdelsnämnderna ska enligt sitt reglemente stärka den lokala demokratin och delaktigheten i respektive stadsdelsområde. Arbetet ska bygga på helhets-
syn och goda kunskaper om förhållandena i respektive område. Eftersom
stadsdelsnämnderna ska bestå av politiker med lokalkännedom har de naturligt
nog varit remissinstans för stadsbyggnadsnämnden i planärenden – en uppgift
som vi stadsdelspolitiker, enligt min erfarenhet, tar på stort allvar.

Stadsdelsnämndens öppna möten är oftast enda chansen för boende i närhe-
ten av tilltänkta byggprojekt att träffa politiker som deltar i processen för att
personligen framföra sina synpunkter. Stadsbyggnadsnämnden har ju inga
öppna möten, och på de vanliga samrådsmötena deltar bara tjänstemän. Som
ledamot i stadsdelsnämnden uppvaktas man ofta med skrivelser om något
planärende eller av närboende som kommer på de öppna mötena, vilket ofta
leder fram till konstruktiva ändringsförslag från nämndledamöterna. Mitt in-
tryck är att stadsdelsnämndens åsikter också har en viss betydelse när stads-
byggnadsnämnden fattar sitt beslut.

Sedan årsskiftet har vi i stadsdelsnämnderna erfarit att stadsbyggnads-
nämnden inte längre remitterar planförslagen till stadsdelsnämnderna. I stället
förbigår man politikerna och sänder ärendena på ”förvaltningsremiss”. Stads-
delsförvaltningen får då uttala sig i stadsdelens namn och nämnden ställs inför
fullbordat faktum, trots att förvaltningen och direktören inte har något som
helst politiskt mandat att företräda stadsdelen i kontroversiella planfrågor.

Stadsdelsnämnderna har varken tillfrågats eller informerats på något sätt
om att de skulle avskaffas som remissinstans. Jag har inte heller kunnat finna
något beslut i stadsbyggnadsnämnden om att minska det lokala demokratiska
inflytandet över stadsbyggnadsfrågorna på det här viset.

Därför vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

1. När och av vem fattades beslutet att avskaffa stadsdelsnämnderna som remissinstans i planärenden?
2. Vilka överväganden föregick beslutet?
3. Varför har stadsdelsnämnderna varken tillfrågats eller informerats om beslutet?
4. Är stadsdelspolitikernas synpunkter på planärendena ointressanta för stadsbyggnadsnämnden?
5. Är stadsdelspolitikernas synpunkter på planärendena tvärtom alltför obekväma för stadsbyggnadsnämnden?
6. Är det viktigare att fatta snabba planbeslut än att fatta lokalt förankrade planbeslut?
7. Kommer stadsbyggnadsnämnden i fortsättningen att ordna öppna möten för allmänheten, eftersom den har gjort det meningslöst att framföra synpunkter på planärenden vid stadsdelsnämndernas öppna möten?

Stockholm den 3 mars 2008

Jonas Eklund